

Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra –

Tóm Lược của Sáu Câu Chú Đại Bi

Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra

Good morning, everyone! This is today's Dharma Espresso on the "Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra."

Page | 1

The first six lines of the Great Compassion Mantra are the six boundless miracles.

1. *Namo Ratna Trayaya*: bowing to the Three Jewels
2. *Namo Arya*: bowing to the Great Saints
3. *Avalokiteshvaraya*: the Bodhisattva of Deep Listening
4. *Bodhisattvaya*: an enlightened one who helps to enlighten others
5. *Mahasattvaya*: a great person with a mind wide-open and completely free
6. *Mahakarunikaya*: a great one with loving-kindness and compassion, very lovable, forgiving, open, and understanding

Those six lines give us three outcomes:

First, they form a path for us to follow.

Second, they let us know what we will become. We will become the Three Jewels, a bodhisattva of deep listening, a bodhisattva willing to serve others, a sage whose mind is always open, or a great person full of love and forgiveness. Knowing what we will become is very important. After all, what's the use of cultivating if we don't know what we will become?

Finally, although these six lines are at the beginning of the Mantra, they show us our ultimate final destination.

Thus, when we bring forth our Bodhi mind, we follow a direction with six aspects. Cultivating the Bodhisattva Path is practicing how to develop these six aspects. Isn't it wonderful? But there is one problem.

In the beginning, we'd resolve strongly to cultivate, but gradually we'd lag behind. Our enthusiasm slowly wanes. When we first decide to teach Integral Tai Chi, we'd be very eager. We'd become a good instructor. We'd be self-disciplined about staying up late and getting up early to prepare for class. Then after a few years, our discipline declines. We no longer do things for other living beings or for our students. We'd show up in class routinely, and then go home, not thinking of sharing loving-kindness, warmth, enthusiasm, or caring with

Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra –

Tóm Lược của Sáu Câu Chú Đại Bi

anyone. This may be very worrisome for some instructors and volunteers since they don't get paid.

Page | 2

Every time we perform a public service, though we accumulate merit, we have to watch out for possible consequences. Our monkey mind, i.e. our ego, can gradually take over our beginning Bodhi mind; our self-discipline can weaken, our movements are no longer precise or mindful, and our mind once eager to evolve may now stand still. Therefore, we constantly need to find all possible ways to transcend and move forward.

Age is also an important factor. Without practicing the movements that nourish the beginning Bodhi mind, the process of aging will tire us out more and more, and we will have all kinds of excuses to be lazy, not to do this or do that. Usually, to show off our good face, we tend to criticize other people and our organization. We never bother to change our perspective about something bad that happened before, and keep talking about it. But who suffers then? We do, since we have no more incentive to bring forth the Bodhi mind, no more enthusiasm and youthfulness. That is so sad. Don't think that we live in a world of right or wrong, and that we always have to be right. Don't think that being right or wrong is more important than your eagerness and dedication for your cultivation. When your enthusiasm dies, even if you are right, you're still suffering, getting older and dried up. You'll be lacking in the sweet dew of love and compassion, and lacking in the openness of the boundless sky.

Thus, we have to nurture our passion and enthusiasm and be disciplined with ourselves. We should continue to transcend without lagging behind. We shouldn't say things like, "You go ahead and do it. I'll stand behind and be humble. I don't want to do it." Instead, we need to move forward and volunteer to do things. Don't worry about doing things wrong. We'd rather incite our passion, take time to listen, and make an effort toward self-discipline to bring forth our Bodhi mind. Otherwise, we'll keep going backwards. If you think you'd rather be humble, you'd rather step back because you think the organization is not running well, or the teacher is not good, or some members are mean with you, then you'll be stuck forever, and your beginning Bodhi mind won't be ignited to become a force that can pull you out of the muddy swamp. That swamp is the ego with hundreds of voices to drown us and prevent us from bringing forth our Bodhi mind. Therefore, we should remember and recite these first six lines.

I've thought it over and decided that I'll give a series of lectures on the Great Compassion Mantra this weekend, on October 14-15. It will be the most basic class of the Bodhisattva Path. We just finished the series on *Kwan Yin's Six Hands and Eyes* and practiced them already. So we'll go back to the theory of the Great Compassion Mantra, and I'll teach the most basic concepts. You should get your friends and relatives to come, and we can practice how to recite this Mantra. Meanwhile, we'll also practice how to inject passion and enthusiasm into our mind. We shouldn't always try to protect our own face, thinking that

Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra –

Tóm Lược của Sáu Câu Chú Đại Bi

we're right every time, and that we're good all the time. Being right and good has no importance in the spiritual evolution. Our spirituality goes beyond right and wrong. It is transrational, lifting us out of right-wrong, self-other, good-bad, have-have not, happy-sad, or win-lose. We have to get out of these dualities.

Page | 3

I hope you'll come to practice with me on the 14th and 15th of October. I hope you'll always keep your passion and enthusiasm in bringing forth your Bodhi mind to follow the spirit of these first six lines and become Kwan Yin Bodhisattva, or become her transformation body.

Have a lovely day. Be joyful and awake with this Dharma Espresso. Thank you for listening.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra –

Tóm Lược của Sáu Câu Chú Đại Bi

Tóm Lược của Sáu Câu Chú Đại Bi

Good morning, Các Bác, đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay.

Page | 4 Thưa các Bác, sáu câu đầu tiên của Chú Đại Bi là sáu sự thần diệu vô biên.

1. *Namo ratna trayāya* – Quy mạng Tam Bảo
2. *Namo Āryā* – Quy mạng đấng đại Thánh
3. *Āvalokiteśvarāya* - bậc Quán Tự Tại
4. *Bodhisattvāya* - bậc có tâm giác ngộ chính mình và giác ngộ kẻ khác
5. *Mahāsattvāya* - bậc đại sĩ có tâm mở rộng, thông thoáng
6. *Mahākaruṇikāya* – bậc có lòng từ bi, biết cảm thông, biết tha thứ, biết khai mở

Sáu câu đó tạo thành ba chuyện:

Thứ nhất, tạo thành con đường mình đi. Thứ nhì, cho mình biết, mình sẽ trở thành cái gì? Mình sẽ trở thành Tam bảo, trở thành Quán Tự Tại, trở thành bậc Bồ tát đi phục vụ, trở thành bậc đại sĩ lúc nào tâm cũng thông thoáng, trở thành bậc đầy tình thương, và đầy lòng tha thứ. Cho nên sự trở thành đó rất là quan trọng, gọi là becoming. Mình tu mà không biết sẽ trở thành gì thì mình tu làm gì? Cuối cùng, sáu câu này tuy là bắt đầu, nhưng mà cho mình biết chỗ cứu cánh kết thúc, the ultimate final destination của mình là ở đâu.

Cho nên khi mình phát tâm là mình phát về một phương hướng và được chia ra làm sáu khía cạnh. Tu Bồ tát là mình phải tu làm sao mình phải mở ra sáu cái khía cạnh này. Bác thấy quá đẹp chưa. Nhưng vấn đề xảy ra là mình phát tâm mạnh mẽ lắm, sau đó cái tâm mà khởi phát của mình cùn lệt đi. Lúc Bác bắt đầu phát tâm đi dạy Càn Khôn Thập Linh, mạnh mẽ lắm, mình sẽ làm huấn luyện viên, khi đó Bác sẽ có rất nhiều kỷ luật cho chính mình, thức khuya, dậy sớm, làm việc hăng say, nghĩ tới học trò, mình biên ra những bài trước để đi dạy. Sau nhiều năm, kỷ luật của mình rời rạc đi. Mình không còn vì chúng sinh, học trò mà làm nữa, mà mình sách cặp tới, dạy xong đi về. Mình không nghĩ tới mình chia sẻ tới tình thương, nhiệt huyết, lạc quan nữa. Mình từ từ coi như là một routine thôi. Đó là một điều rất đáng lo ngại cho tất cả các Bác nào làm huấn luyện viên hoặc là thiện nguyện viên, hoặc là bất kỳ chuyện gì mình làm không lương. Bởi vì tâm khí, sự ích kỷ của mình từ từ sẽ đánh bật đi tâm sơ phát bồ đề. Từ từ mình không còn kỷ luật, mất đi sự sắc bén. Tâm muốn tiến tới nhiều khi ngừng lại. Do đó, nó đòi hỏi chúng ta phải tìm đủ mọi cách để thăng hóa lên, lúc nào mình cũng tiến mạnh về phía trước.

Tuổi tác cũng rất là quan trọng, nếu mình không làm những động tác để nuôi dưỡng tâm bồ đề, tâm sơ phát, thì tuổi tác càng chồng chất, làm cho mình mệt mỏi, càng có nhiều lý do để mình làm biếng. Muốn giữ cho khuôn mặt mình đẹp thì mình lại phê bình người này, phê bình người kia, phê bình tổ chức, phê bình tất cả mọi người. Hễ mình nắm được một chuyện gì xấu rồi, mình không thay đổi kiến giải gì về chuyện đó cả, mình cứ nhắc đi nhắc lại chuyện đó hoài. Ai sẽ là người đau khổ? Chính mình là người đau khổ, vì mình không còn nhiệt huyết khai mở tâm bồ đề, không còn sự hăng say, không còn sự trẻ trung nữa. Đó là điều đáng buồn. Các Bác đừng có nghĩ là mình sống lúc nào cũng có đúng và sai thôi, và các Bác lúc nào cũng đúng cả. Đừng có nghĩ là đúng và sai quan trọng hơn là sự khởi phát, sự hăng say, nhiệt huyết tu hành của các Bác. Nếu các Bác làm chết đi cái nhiệt huyết tu hành rồi, thì

Summary of the First Six Lines of the Great Compassion Mantra –

Tóm Lược của Sáu Câu Chú Đại Bi

dù cho các Bác có đúng thì các Bác đúng trong sự già nua, đau khổ, cần cỗi, thiếu nước tình thương, thiếu nước đại bi, thiếu sự tươi tắn của bầu trời thông thoáng vô tận.

Cho nên, mình phải nuôi dưỡng hăng say, nhiệt huyết, phải có kỷ luật với chính mình, phải tiếp tục con đường hướng thượng, không nên ù ù cạc cạc, “thôi, thôi tui không làm, tui nhường cho anh chị làm, tui khiêm nhường, tui không làm, tui đứng phía sau thôi”. Các Bác phải xông pha, phải tiến tới, đừng có sợ mình làm trật, thà là mình làm cho nhiệt huyết mình sôi sục, chịu khó lắng nghe, chịu khó kỷ luật chính mình đi, thì tự nhiên tâm bồ đề mới khởi phát được. Nếu không thì các Bác cứ bước lùi hoài. Các Bác nghĩ đó là khiêm nhường, các Bác bước lùi vì các Bác cho là tổ chức nó không hoàn chỉnh, bởi vì ông Thầy xấu quá, hoặc là người bạn này không đẹp, người bạn kia chơi tui. Nghĩ như vậy thì Bác bị kẹt hoài, tâm bồ đề, tâm sơ phát của mình sẽ không thể nào nổ bùng lên, để trở thành sức mạnh trời ra khỏi vũng lầy được. Cái vũng lầy đó chính là cái bản ngã, có một trăm ngàn lời nói, voices, nhận chìm mình, không làm cho mình phát tâm được, nên chúng ta phải phát tâm, chúng ta phải làm sao học nhớ sáu câu này.

Thầy suy đi nghĩ lại, có lẽ chúng ta nên làm như thế này. Tức là ngày 14, 15 tháng 10 này, Thầy sẽ giảng một series về Chú Đại Bi và coi như là lớp căn bản nhất của Bồ tát đạo. Mình xong series về Lục Tỳ Quán Âm rồi, đã thực hành rồi. Bây giờ mình trở lại nói về lý thuyết của Chú Đại Bi, Thầy sẽ giảng, Thầy sẽ đem những quan niệm căn bản nhất để các Bác học. Nếu các Bác hủ nhau đi nghe và tu tập, mình sẽ cùng nhau tập luyện làm sao trì Chú Đại Bi. Đồng thời mình sẽ tập luyện để hướng cái tâm của mình lúc nào cũng có nhiệt huyết, có hăng say, lúc nào cũng khởi phát lên cả. Chứ mình không nên lúc nào cũng tìm đủ cơ để bảo vệ cái mặt của mình, cho rằng mình lúc nào cũng đúng, cho rằng mình lúc nào cũng tốt cả. Nhưng mình đúng, mình tốt, không có một ý nghĩa gì trong sự tiến hóa của tâm linh. Tâm linh vượt ra ngoài đúng và sai. Tâm linh là siêu ý thức, transrational, nó làm cho mình khởi phát, mình phải ra chuyện khởi đúng và sai, nhân và ngã, thị với phi, có với không, buồn và vui, và được với mất. Mình phải ra khỏi cái nhị nguyên đó. Thầy hy vọng là các Bác sẽ tới tu tập với Thầy ngày 14, 15 tháng 10 này. Mong rằng các Bác lúc nào cũng giữ cái tâm thái cho thiết dưng mãnh, thiết hăng say. Để mình làm theo tinh thần của sáu câu này gửi gắm cho mình. Hãy trở thành Đức Quán Thế Âm Bồ tát đi, trở thành hóa thân của Ngài.

Mong rằng ngày hôm nay là một ngày đẹp cho các Bác, và mong rằng café Pháp này mang đến cho Bác một niềm vui và sự tỉnh táo. Cám ơn các Bác đã lắng nghe.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.